

Frendica.online

Neodgovorni vlasnici pasa – što poduzeti ?

IZDVOJEN ČLANAK

23 SRPNJA, 2024

Neodgovorni vlasnici pasa, prema zagrebačkom Komunalnom redarstvu, su u manjini. Ipak kad se nađete u neugodnoj situaciji, što možete učiniti?

„Pas je u srijedu, 5. lipnja, oko 17 sati kod crkve u Šišanu napao i ugrizao dijete. Identitet vlasnika psa prvotno nije bio poznat, no utvrđeno je kako se radi o 55-godišnjaku protiv kojeg će biti podnesena kaznena prijava“...

„Danas se šećem po cesti i za mnom trči neki mali crni pas i laje iz petnih žila. Nije bio na lajni. Dvadeset metara iza njega vlasnica hoda i nešto tiho psu prigovara. Odustao je tek kad sam se zaderao na njega...“.

Pseći nestašluk

Takva grozna ili manje grozna iskustva redovito čitamo po medijima, ali pitanje je koliko se kod mjerodavnih institucija i odgovornih ljudi ti događaji tretiraju kao nešto što se treba rješavati sustavno. Naime, premda u težim slučajevima policija nakon prijave obavi izvid, u konačnici je svaki takav incident – **pseći** nestašluk.

Životinje su dakle naši prijatelji, naši ljubimci i katkada se malo zaigraju... Pa idemo dalje, do nekog novog ugriza...

Neodgovorni vlasnici pasa

No što je s vlasnicima kućnih ljubimaca? Kako se prema njima odnositi kada svoje kućne ljubimce dovode na javne prostore i osobito na mjesta gdje im nije dopušteno njuškati? Ne bi li za početak bila dobra preventiva ako bismo malo postrožili nadzor nad njihovim ponašanjem?

Prema razgovoru s prolaznicima u Zagrebu – koji su slučajno šetali bez kućnih ljubimaca – kada oni zateknu na primjer psa kako slobodno trčkara ulicom bez povodca, kada luta po dječjem igralištu ili kad vide da vlasnik ne čisti za svojim psom, u njih je dojam da su prepušteni sami sebi i da si jedino mogu dati oduška galamom i glasnim gundanjem u tom trenutku.

„Ima li neki park ili šumska staza ili ulica gdje mogu na miru hodati, da ne mislim kako će me neki pas zaskočiti ili da ću ugaziti u nešto?“, ogorčeno se pita umirovljenica Iva. Ona je jedna od onih koji misle da sustav treba voditi računa i o „drugoj strani medalje“, dakle ako štitimo životinje, tko će štititi one koji su od životinja ugroženi.

Komunalno redarstvo

Naravno uvijek se prstom upire na službe koje trebaju kontrolirati nose li vlasnici pasa sa sobom vrećice za čišćenje i skupljanje izmeta, skupljaju li izmet, vode li pse na uzicama, ometaju li promet ili pak ugrožavaju prolaznike – a to su komunalni redari.

Treba li baš svaku put slučaj prijaviti i ima li uopće koristi od toga? „Uzme li se u obzir broj životinja koje dolaze u parkove i koje se kreću po cijelom gradu nemoguće je biti prisutan u svako vrijeme i na svakome mjestu jednako“, odgovorili su nam u [zagrebačkom Komunalnom redarstvu](#) na upit o intervencijama nakon prijava građana.

Dodali su: „Činjenica je da neodgovornih vlasnika ipak ima manje nego onih odgovornih. Većina vlasnika pasa čisti za svojim ljubimcima.” Kako su nam kazali, Redarstvo je u ovoj godini do sada pokrenulo oko 400 prekršajnih postupaka. Radi se o vlasnicima kućnih ljubimaca koji su nepropisno postupali ili nepropisno držali životinje.

Međutim, bilo je oko 4000 intervencija koje se odnose na postupanje u smislu obavljanja nadzora i djelovanja komunalnih redara na terenu. To se odnosi i na različite akcije s drugim nadležnim tijelima (policija, veterinarska inspekcija, sklonište Dumovec), kao ostalih postupanja provjere i kontrole podataka...

Ipak, nije sve na komunalcima. Stručnjaci drže da se prema ovom problemu treba odnositi multidisciplinarno. Preporučuju, ako vidite životinju bez nadzora, bilo pasa, bilo mačku, zmiju... poželjno je obavijesti i komunalno redarstvo ali i veterinarsku inspekciju.

Sustavno rješavanje problema

Glede sustavnog rješavanja odnosa prema vlasnicima, odavno je trebalo početi sa sveobuhvatnim pristupom, koji uključuje zakonodavstvo, edukaciju i provedbu zakona. Na primjer jedna od potreba jest obvezatna registracija svih pasa, posebno onih koje se smatra opasnim, mikročipiranje pasa radi lakše identifikacije, edukacija pa licenciranje za vlasnike opasnih pasa.

Vlasnike treba poticati i na tečajeve, radionice o odgovornom ponašanju te na školovanje njihovih ljubimaca. Ipak, u konačnici je možda najbolja preventiva – sankcioniranje. Dakle uvesti stroge kazne za neodgovorne vlasnike, uključujući visoke novčane kazne, oduzimanje pasa i zabranu držanja životinja.

Žrtvama napada pasa trebalo bi osigurati podršku i pružiti im kompenzaciju, uključujući medicinsku i pravnu pomoć, što bi se financiralo iz posebnog fonda ili iz osiguranja vlasnika pasa...Sve to podrazumijeva suradnju različitih institucija i organizacija, uključujući lokalne vlasti, policiju, veterinarske službe te udruge za zaštitu životinja.

Neke od tih aktivnosti već imamo u praksi, ali dok se ne pokažu pravi rezultati – oprez!

Ovaj članak objavljen je uz finansijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.

Izvor: frendica.online

Photo: pixabay, istock by getty images